

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl samosoudcem Mgr. Markem Stachem v hlavním líčení konaném dne 13. 3. 2020

takto:

Obžalovaný

P. Ř., narozený XXX v XXX, nezaměstnaný, bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

dne 27. 12. 2019 kolem 1.20 hodin v XXX, okres Bruntál, v silně podnapilém stavu, v úmyslu dostat se do rodinného domu č. p. XXX a přespat tam, nejprve klepal na dveře domu, kdy mu majitelka A. Ř. sdělila, ať jde pryč, načež kopl do dveří nohou, které, aby je nerozbil, A. Ř. pootevřela a zopakovala necht' odejde, přičemž do dveří zatlačil rukama s tím, ať jej pustí dovnitř, dveře tak zcela otevřel a vešel do domu, kde přes opakované výzvy k odchodu setrval až do příjezdu policejní hlídky, při hádce s A. Ř. navíc poté, co jmenovaná mobilním telefonem přivolala hlídku Policie ČR, tento mobilní telefon, v danou dobu odložený v ložnici domu, uchopil a opakovanými údery o zeď jej rozbil,

tedy

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při činu užil násilí,

čímž spáchal

přechin porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová.

podle § 178 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) měsíců**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu se poškozená A. Ř. **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů, provedených v rámci hlavního líčení, dospěl soud k závěru, že obžalovaný P. Ř. jednal způsobem podrobněji popsáným ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takovýto skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, konkrétně z výpovědi obžalovaného, svědků A. Ř. a I. Ř., jakož i z listinných důkazů.
2. Obžalovaný P. Ř. u hlavního líčení připustil, že do domu A. Ř. skutečně vstoupil i přesto, že má stanoven zákaz styku se svými dětmi, poukazoval ale na to, že s dětmi má zákaz se stýkat pouze v případě, že je podnapilý a on sám daného dne podnapilý nebyl, za celý den vypil pouze čtyři piva. Podle obžalovaného měl i dohodu s poškozenou Ř., že k ní může přijít za předpokladu, že bude střízlivý, když takto se v minulosti domlouvali už vícekrát. Obžalovaný uváděl, že do domu poškozené R. chtěl jít pouze dívat se na televizi a přespat tam do dalšího dne. Podle obžalovaného když k domu přišel, pouze zaklepal a poškozená, aniž by se ptala, kdo je za dveřmi, mu dveře otevřela a odešla zpět do domu, načež obžalovaný rovněž vstoupil, když věděl, že poškozená počítá s tím, že přijde. Po vstupu do domu se obžalovaný s poškozenou dívali na televizi, následně on sám usnul na matraci v obývacím pokoji, protože ale hrála příliš nahlas televize a on nemohl spát, začal se s poškozenou hádat, aby televizi vypla. V rámci této hádky po sobě křičeli a poškozená mu vulgárně nadávala a sdělovala mu, že když se mu televize nelíbí, tak má odejít, nebo že zavolá policii. Obžalovaný si myslel, že pohružku přivolání policie poškozená nemyslí vážně, proto v domě setrval. Poškozená však policii skutečně přivolala. Protože podle obžalovaného volá poškozená policii kvůli každé hlouposti, hodil jí s telefonem o zem a rozbil jej. Následně mu poškozená zase rozbila jeho telefon. Po příjezdu policie na místo přišla i dcera I., kterou ale obžalovaný vykázal pryč s tím, ať se stará o sebe. Obžalovaný dále připustil, že se odmítl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu jak hlídce Policie ČR, tak i následně po prevozu na záchytnou protialkoholní stanici.
3. Svědkyně a zároveň poškozená A. Ř. k obžalovanému uvedla, že s ním má již dlouhodobě problémy, kdy tento v podnapilém stavu dochází do domu, kde bydlí ona se svými dětmi a domáhá se vstupu. Obvykle zpočátku klepe na dveře, když jej však svědkyně odmítá pustit, začne do nich kopat nebo svědkyni vyhrožuje, že něco rozbije, a ona jej ze strachu do domu pustí. Obžalovaný pak nechce odejít. V některých případech obžalovaného do domu pouštěli synové poškozené. Za předpokladu že je obžalovaný podnapilý, běžně se chová agresivně, tuto situaci již dlouhodobě špatně zvládaly jejich děti, a proto na popud pracovnice orgánu péče o děti bylo iniciováno řízení, v rámci něhož bylo následně soudem vysloveno, že obžalovaný má zákaz styku s dětmi. Podle svědkyně se v minulosti stávalo, že v situaci, kdy byl obžalovaný střízlivý, jej do domu pouštěla, toto ale bylo naposledy před dvěma nebo třemi lety, v současné době jej svědkyně do domu nepouští ani střízlivého. Podle svědkyně pak daného dne probíhala situace naprosto stejně, kdy obžalovaný se nejprve domáhal vstupu klepáním na dveře, a když jej svědkyně odmítala vpustit, začal do dveří kopat. Protože jde o dveře skleněné, svědkyně je raději pootevřela, obžalovaný však do dveří začal tláčit a i když se mu v tom svědkyně snažila tlakem bránit, obžalovaný dveře přetlačil a vstoupil do domu. Podle svědkyně byl obžalovaný opilý, šlo to poznat z jeho chování, gest i chůze, alkohol byl z něj i cítit. Podle svědkyně se choval agresivně, což je vždy, když předtím pije tvrdý alkohol. Když byl obžalovaný v domě, dotazoval se svědkyně, zda zde může přespat. Svědkyně jej však z domu vykazovala s tím, že má soudně

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová.

stanovený zákaz styku s dětmi. Postupně se však začali hádat, začaly padat i vulgární výrazy, svědkyně přivolala hlídku Policie ČR. Hádce s obžalovaným byly přítomny i starší děti I. a D., které svědkyni bránily, obžalovaný pak přišel k dceři I. a napřáhl se k úderu, vstoupil však mezi ně syn D. a úderu tak podle svědkyně zabránil. Obžalovaný pak podle svědkyně z pokoje dcery I. odešel zpět do obývacího pokoje, kde několika ranami o zeď rozbil telefon svědkyně, bylo to však až poté, co svědkyně přivolala policii. Svědkyně popřela, že ona sama by telefon obžalovanému rozbila, podle ní obžalovaný v dané době sice u sebe měl telefon, tento už ale v době jeho příchodu byl poškozený a nefunkční. Podle svědkyně bylo i více případů, kdy obžalovaný podobným způsobem za ní k domu docházel a dožadoval se vstupu. Tyto případy svědkyně vždy nehlásila policejnímu orgánu, když to podle ní ani nemělo cenu.

4. Se souhlasem obžalovaného i státní zástupkyně byl postupem podle § 314d odstavec 2 trestního řádu u hlavního líčení čten protokol o výslechu svědkyně I. Ř., který však byl proveden bez účasti soudce v průběhu zkráceného přípravného řízení, tedy před sdělením obvinění obžalovanému a jako takový tak má charakter toliko úředního záznamu. I. Ř., dcera obžalovaného i poškozené, tehdy popsala, jak ve svém pokoji v nočních hodinách již usínala, když zaregistrovala z obývacího pokoje hádku mezi svou matkou a obžalovaným, v rámci které obžalovaný její matce vulgárně nadával, zatímco matka svědkyně obžalovaného vykazovala z domu, jinak že přivolá policii. V průběhu tohoto svědkyně vyšla ze svého pokoje do obývacího pokoje a rovněž vyzývala obžalovaného, aby odešel, obžalovaný však na tyto výzvy nijak nereagoval a v domě i nadále setrval v obývacím pokoji. Když pak na něj svědkyně, která se vrátila do svého pokoje, křičela, aby odešel a že nemá lhát ohledně toho, jestli jej do domu někdo vpustil, přišel obžalovaný do dveří jejího pokoje a napřáhl se pěstí vůči ní, neudeřil ji však, když si mezi ně stoupl bratr svědkyně D.. Následně podle svědkyně její matka přivolala Policii ČR, slyšela pak rány a matka jí sdělila, že jí obžalovaný rozbil telefon. Podle svědkyně byl obžalovaný v danou dobu opilý, což poznala podle jeho chování. Ona sama byla z jeho jednání velmi rozrušena, následně se i rozbrečela a v důsledku celé situace se třepala. Celá událost skončila tím, že policie přijela a obžalovaného odvezla.
5. V rámci hlavního líčení byly provedeny rovněž listinné důkazy. Doložen je takto úřední záznam zasahující hlídky Policie ČR, Obvodního oddělení Krnov ze dne 27. 12. 2019, v němž je popisována situace na místě činu v době příjezdu hlídky Policie ČR. Z tohoto záznamu je zřejmé, že v době šetření na místě činu zde byla přítomna oznamovatelka A. Ř. a její děti D., G. a I., dále byl v obývacím pokoji přítomen obžalovaný, z něhož byl podle úředního záznamu silně cítit alkohol a jevil známky silné opilosti, která se projevovala špatnou koordinací pohybu a vrávoráním takovým způsobem, že v několika případech téměř upadl, rovněž zpomalenou mluvou a špatnou artikulací. Podle úředního záznamu Policie ČR rovněž obžalovaný na místě odmítl podstoupit dechovou zkoušku k míře ovlivnění alkoholem. V důsledku stavu obžalovaného byl tento podle úředního záznamu hlídky Policie ČR odvezen na Protialkoholní záchytnou stanici do Opavy. Přestože úřední záznam ohledně prvotního šetření hlídky Policie ČR není možno použít jako důkaz, pokud jde o záznamy vyjádření jednotlivých osob na samotném místě činu, je možno jej použít jako důkaz co do popisu jednotlivých okolností, které policejní orgán v daném záznamu zaznamenal a to i pokud jde o chování či samotný stav osoby obžalovaného. Součástí trestního spisu je rovněž protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací a náčrtem, z nichž je zřejmá dispozice domu poškozené Ř. i vzhled celkového vybavení včetně skleněných vstupních dveří. V rámci fotodokumentace na místě činu jsou zaznamenány rovněž poškozené mobilní telefony jak poškozené Ř., tak i obžalovaného, oba se značně popraskanými displeji. Součástí trestního spisu jsou dále podklady ohledně zajištění obžalovaného na místě činu a jeho dodání do protialkoholní záchytné stanice, v nichž je opětovně policejním orgánem konstatována silná podnapilost obžalovaného a odmítnutí podrobení se dechové zkoušce na přítomnost alkoholu i záznam o předání obžalovaného zdravotnické záchranné službě protialkoholní záchytné stanice. Součástí trestního spisu je dále

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová.

rozsudek Okresního soudu v Bruntále – pobočka v Krnově č. j. 7 P 101/2005-385, pravomocný k 4. 12. 2019, v rámci něhož bylo rozhodnuto o stanovení vyživovací povinnosti obžalovaného vůči nezletilým dětem I., D. a G. a rovněž o zákazu jeho styku s těmito dětmi s tím, že tento zákaz není jakkoli podmínován případným ovlivněním či neovlivněním obžalovaného alkoholem.

6. Přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvává, užije-li při činu násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí.
7. Obžalovaný P. Ř. v rámci hlavního líčení připustil, že do domu poškozené A. Ř. vstoupil, i že zde v reakci na její předchozí jednání, kdy mimo jiné i přivolala hlídku Policie ČR, úmyslně rozbil její mobilní telefon. Hájil se však tím, že do domu měl po domluvě s poškozenou povolen přístup a sama poškozená jej po pouhém zaklepaní z jeho strany na dveře do domu bez dalšího vpustila, když podle jejich dohody pouze nesměl být opilý, což v dané době nebyl. Pokud pak podle obžalovaného následně došlo k hádce s poškozenou, tato byla pouze kvůli hlasité televizi a pokud následně poškozená vyhrožovala přivoláním policie, obžalovaný si myslel, že jedná pouze v afektu při hádce a že vše nemyslí vážně. Již v samotné výpovědi obžalovaného lze přitom shledávat určité rozpory, když nebyl schopen vysvětlit, proč vlastně do domu poškozené chodil, když zde měl zákaz styku s dětmi, s nimiž i podle vlastní výpovědi přišel při svém pobytu v domě poškozené do kontaktu. Zároveň nebyl schopen vysvětlit, proč by jej poškozená do domu nejprve vpouštěla a následně mu hrozila přivoláním policie, kterou by dokonce nakonec i skutečně zavolala. Navíc obžalovaný částečně připustil, že jej poškozená z domu po jejich hádce skutečně vykazovala a pro případ, že tak neučiní, vyhrožovala přivoláním policie, avšak on toto její tvrzení nebral vážně. Obžalovaný taktéž připustil, že opakovaně odmítl podrobit se dechové zkoušce, aniž by toto své jednání jednoznačněji vysvětlil.
8. Obhajoba obžalovaného je však i bez výše uvedených rozporů poměrně jednoznačně vyvracena výpovědí svědkyně A. Ř.. Svědkyně podrobně popsala způsob, jakým se obžalovaný do domu dostal, a rovněž vysvětlila, proč obžalovanému pootevřela dveře, když k tomuto došlo pouze v důsledku strachu, že by jinak obžalovaný dveře rozbil, neboť agresivně se i v tomto ohledu choval již v minulosti. Samotná výpověď svědkyně, na rozdíl od obhajoby obžalovaného, nepůsobí nikterak rozporuplně, veškeré části výpovědi svědkyně na sebe logicky navazují a v tomto směru soud, na rozdíl od výpovědi obžalovaného, neměl zásadnější důvod pochybovat o její věrohodnosti. Výpověď této svědkyně je navíc podporována i vyjádřením I. Ř., která popisuje jednání obžalovaného v domě i snahu poškozené A. Ř. a ostatně i jí samotné jej z domu vykázat, prakticky zcela shodně, jako svědkyně A. Ř., kromě okolností, za nichž se obžalovaný do domu dostal a které I. a Ř. vzhledem k tomu, že v danou dobu již usínala, zjevně ani nemohla vnímat. Částečně je pak obhajoba obžalovaného vyvracena i úředním záznamem Policie ČR, Obvodní oddělení Krnov, spolu s podklady ohledně zajištění osoby obžalovaného a jeho eskorty na protialkoholní záchytnou stanici, a to zejména v tom směru, že podle uvedených podkladů byl obžalovaný zcela zjevně v silně podnapilém stavu, což ostatně v rámci svých výpovědí konstatovaly i svědkyně A. a I. Ř.. Ostatně pokud by tomu tak nebylo, nebyl by pro policisty ani důvod k převozu obžalovaného na protialkoholní záchytnou stanici. Z rozsudku Okresního soudu v Bruntále č. j. 2 T 104/2019-143 ze dne 19. 11. 2019, který však doposud nenabyl právní moci, je přitom zřejmé, že obžalovaný se naprosto shodného jednání měl dopouštět již v březnu a květnu 2019, přičemž z výpovědí jednotlivých svědků v uvedené věci vyplývá, že již tehdy si přítomnost obžalovaného v domě poškozená ani její děti nepřály. Doložen je i rozsudek Okresního soudu v Bruntále – pobočka v Krnově, kterým byl obžalovanému zcela zakázán styk s jeho dětmi I., D. a G., přičemž tento rozsudek byl pravomocný již v době spáchání činu a obžalovaný o něm i podle své vlastní výpovědi v dané době zjevně věděl.
9. Jak je zřejmé z výše uvedeného, výpověď obžalovaného co do důkazní situace stojí prakticky osamoceně a vykazuje i určité rozpory, ať už co do tvrzených důvodů, proč vlastně obžalovaný Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová.

chtěl do domu poškozené Ř. chodit, nebo proč by ho tam vlastně poškozená pouštěla, nebo co do tvrzeného ovlivnění alkoholem. Ostatní důkazy, které obžalovaného z činu usvědčují, pak takovéto rozpory či nelogičnosti nevykazují, více či méně se tyto důkazy doplňují a v podstatě tak tvoří ucelený řetězec. Za této důkazní situace soudu nezbylo, než konstatovat za prokázáno, že se obžalovaný do domu poškozené A. Ř. dostal proti její vůli a dokonce i proti jejímu odporu v podobě přetlačování dveří tak, že silou tomuto přetlačování zamezil, on sám poškozenou přetlačil a v domě navíc setrval i přes opakované výzvy k odchodu jak ze strany poškozené A. Ř., tak i jejích dětí. Při činu přitom použil násilí v podobě kopání do dveří, následně i přetlačení poškozené u vstupních dveří a dále i vůči mobilnímu telefonu poškozené poté, co tato přivolala hlídku Policie ČR. Jestliže takto obžalovaný neoprávněně vnikl do domu a tedy obydli poškozené A. Ř. a jejích dětí v době, kdy zjevně k tomuto domu neměl jakékoliv užívací právo ani jiný důvod zde chodit, navíc při takovém činu užil násilí, naplnil svým jednáním znaky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku.

10. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen a kterým je zájem společnosti na ochraně nedotknutelnosti lidského obydlí a s tím spojeného lidského soukromí. Soud rovněž hodnotil způsob provedení trestné činnosti, kdy shledal jednoznačnou převahu přitěžujících okolností. Sám obžalovaný užil násilí v několika případech, jednak v podobě kopu do dveří, jednak v podobě přetlačování o dveře a následně i v podobě rozbití mobilního telefonu, v domě se navíc měl chovat vysoce nevhodně a agresivně, a to dokonce i vůči dětem, přinejmenším vůči dceři I. Je přitom doloženo rozhodnutí soudu v opatrovnickém řízení ohledně zákazu styku obžalovaného s těmito dětmi, které zjevně mělo zajistit, aby děti obžalovaného a poškozené nebyly vystavovány podobným vysoce nevhodným a stresujícím situacím, když popisované jednání obžalovaného zcela nepochybně na tyto děti může, a podle toho, jak jednání probíhalo a jak jeho důsledky popisovala i I. Ř., rovněž mělo dopad přinejmenším co do psychiky. Za těchto okolností je nutno jednání obžalovaného chápat jako vysoce společensky škodlivé, tím spíše, když obžalovaný byl zcela zjevně velmi silně ovlivněn alkoholickými nápoji, kdy nebyl schopen ani srozumitelně hovořit či koordinovaně chodit. K osobě obžalovaného soud zjistil, že jde aktuálně o nezaměstnaného s příjmem pramenícím toliko z náhodných příležitostí v rámci ústních dohod, který navíc v současné době ani nemá jakékoli stabilnější bydliště. V opise rejstříku trestů obžalovaného je aktuálně osm záznamů pro různorodou trestnou činnost, v několika případech ale jde o odsouzení pro trestnou činnost násilného charakteru, v několika případech ve vzdálenější minulosti pak byl opakovaně odsuzován i pro trestnou činnost související s porušováním domovní svobody. V minulosti bylo na obžalovaného působeno opakovaně nepodmíněnými tresty odnětí svobody, v jednom případě trestem obecně prospěšných prací, naposledy byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 1 T 148/2017 pro různorodou trestnou činnost především násilného charakteru, s právní mocí k 15. 11. 2017, k podmíněnému trestu odnětí svobody, jehož zkušební doba trvá do 15. 11. 2021. Dosud nepravomocně pak byl obžalovaný odsouzen již výše zmíněným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 2 T 104/2019 ze dne 19. 11. 2019 pro prakticky shodnou trestnou činnost k již nepodmíněnému trestu odnětí svobody. V místě bydliště byl opakovaně projednáván a v několika případech i postížen pro přestupky, které obvykle souvisely s jeho nevhodným jednáním vůči poškozené A. Ř., i když nemalá část těchto přestupků skončila rozhodnutím o odložení z důvodu, že poškozená, coby oprávněná osoba, nepodala návrh k projednání přestupku. Jak sám obžalovaný potvrdil u hlavního líčení, aktuálně je vůči jeho osobě vedeno další trestní řízení, prozatím toliko ve fázi prověřování.
11. Jak je zřejmé z výše uvedeného, obžalovaný je vysoce problémovou osobou se sklony k páčání trestné činnosti, mimo jiné i násilného charakteru, protiprávního jednání se opakovaně dopouští vůči A. Ř. i jejím dětem a je zjevné, že od páčání další trestné činnosti jej neodradil ani běh zkušební doby podmíněného odsouzení v rámci posledního pravomocného odsouzení, ale ani

stále ještě neskončené trestní stíhání vedené u Okresního soudu v Bruntále pro zcela totožnou trestnou činnost. Je zřejmé, že obžalovaný není schopen nebo ochoten si vzít ponaučení z předchozích trestních řízení či trestů, soustavně se dopouští trestné činnosti, a to i shodného charakteru, přičemž tato jeho trestná činnost má zjevně velmi špatný dopad na další osoby, zejména děti obžalovaného a poškozené A. Ř.. V páčání trestné činnosti jej navíc nezastavilo ani předchozí rozhodnutí o zákazu styku s těmito dětmi. S ohledem na osobu obžalovaného tedy soud nemá jinou možnost, než uložit nejprísnější druh trestu v podobě trestu odnětí svobody nepodmíněně, když tento druh trestu se jeví jako jediný možný způsob, jak ochránit další osoby před trestnou činností obžalovaného a obžalovanému v páčání takové trestné činnosti zamezit. V případě přečinu dle § 178 odstavec 2 trestního zákoníku bylo možno ukládat trest odnětí svobody v rozmezí šesti měsíců až tří roků. Soud přihlédl k jednoznačně převažujícím přitěžujícím okolnostem spáchání trestné činnosti, k vysoce problematické osobě obžalovaného, který navíc ani není ochoten jakkoli přijmout trestní odpovědnost, zároveň ale zohlednil i tresty odnětí svobody v předchozích trestních věcech, jejichž výkon obžalovaného podle očekávání postihne, ať již jde o nařízení předchozího původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody či trest odnětí svobody uložený v poslední, dosud nepravomocné, věci. Za těchto okolností soud sice ukládal prísnější trest odnětí svobody výše nad dolní hranici zákonného rozmezí, stále ale ještě v dolní polovině zákonného rozmezí, v trvání deseti měsíců a pro výkon trestu obžalovaného v souladu s ustanovením § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařadil do věznice s ostrahou, když po zařazení obžalovaného do prísnějšiho typu věznice nebyly shledány důvody.

12. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody jako poškozená připojila A. Ř. s částkou 1 500 Kč coby náhrady za telefon, rozbitý obžalovaným při páčání trestné činnosti. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, v rámci trestné činnosti obžalovaný telefon poškozené skutečně rozbil a nepochybně tak na něm způsobil škodu, poškozená však hodnotu telefonu žádným způsobem nedoložila a tato hodnota nevyplývá ani z jiných důkazů provedených v rámci hlavního líčení. Soud tedy neměl jediný podklad, na základě něhož by mohl konstatovat výši způsobené škody, přičemž pokud by za tímto účelem obstarával odborné ohodnocení mobilního telefonu, jednalo by se již o dokazování prováděné nad rámec účelu trestního řízení. Z toho důvodu soudu nezbylo, než poškozenou s uplatněným nárokem postupem podle § 229 odstavec 1 trestního řádu odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, aby svůj nárok případně uplatnila a zejména jednoznačněji doložila co do jeho výše u příslušného civilního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 13. března 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová.

Mgr. Marek Stach v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Pydychová.